

KLAP KLAP
BRAVO

KLAP KLAP

De goochelshow

Vorige maand was Tjerk jarig. Hij heeft veel leuke cadeaus gekregen. Knikkers, een puzzel en een voetbal. Maar het allerleukste cadeau bracht Bobo mee. Het was een kaartje voor een goochelshow in het theater. Tjerk heeft het kaartje vier weken onder zijn kussen bewaard. En vandaag is het eindelijk zover. Bobo en zijn mama komen Tjerk ophalen.

In het theater kijkt Tjerk zijn ogen uit. Wat is het podium groot. Wat zijn er veel stoelen. En wat een enorme lampen hangen er aan het plafond. "Wij hebben stoel een, twee, drie op rij één," leest Bobo's mama op de kaartjes. "Dat is helemaal vooraan." Bobo en Tjerk juichen. Wat een geluk! Ze hebben de beste plekken van de hele zaal.

Als de show begint, zitten Bobo en Tjerk op het puntje van hun stoel. De goochelaar is super! Van een zakdoek maakt hij een levende duif en uit wel vijftig kaarten kiest hij steeds precies de juiste. Hij tovert een konijn uit een hoge hoed en laat het horloge van een meneer uit de zaal verdwijnen. Bobo en Tjerk kijken ademloos toe. Na elke truc klappen ze harder.

Dan wordt het écht spannend. De goochelaar heeft een grote kist. Zijn assistente klimt erin. Haar hoofd en handen steekt ze door drie gaten aan de bovenkant. Haar voeten steken aan de onderkant uit de kist. Dan pakt de goochelaar een scherpe zaag. Die zet hij in het midden van de kist. De goochelaar zegt nog: "Deze truc mag je thuis niet nadoen hoor!" Bobo houdt zijn adem in. Tjerk knijpt één oog dicht. Gaat dat wel goed? De goochelaar begint te zagen. Dan trekt hij de twee delen uit elkaar. De assistente bestaat nu uit twee

stukken! "Oooooei!" zuchten Bobo en Tjerk tegelijk. Maar de assistente zwaait vrolijk. Met haar handen én haar voeten. De goochelaar zet de delen weer tegen elkaar. En floep, daar staat de assistente weer vrolijk naast de kist te dansen. Bobo en Tjerk snappen er niets van.

"Loop maar even mee," zegt mama tegen Bobo als het pauze is. "Dan mag jij iets lekkers kiezen voor Tjerk en jezelf." Bobo staat meteen op. Dat hoeft mama maar één keer te zeggen. Tjerk blijft zitten. Hij moet nog even bijkomen van de spannende goocheltruc met de zaag. Als Bobo na vijf minuten terugkomt in de zaal, schrikt hij. Stoel één is leeg. De stoel van Tjerk. Bobo kijkt onder de stoel. Hij kijkt achter de stoel. Hij kijkt in de rijen achter hen en hij roept Tjerks naam. Heeft Tjerk zich verstopt? Maakt hij soms een grap? Maar hoe goed Bobo ook zoekt, hij vindt Tjerk niet. Bobo krijgt het warm. De goochelaar liet een gouden horloge zo verdwijnen. Zou hij ook Tjerk hebben weggetoverd? Bobo's hart bonkt in zijn keel. Gelukkig, daar komt mama. In haar ene hand houdt ze een drankje. In haar andere hand de twee ijsjes die Bobo net gekozen heeft. "Waar is Tje..." wil mama vragen. Dan lacht ze. Ze houdt de ijsjes omhoog. "Aha, Tjerk! Daar ben je. Kijk eens, een lekker ijsje voor jou. En ook eentje voor Bobo." Verbaasd kijkt Bobo om. Daar staat Tjerk weer. Recht voor zijn neus. "Ik moest plassen," grinnikt Tjerk. "Jij dacht dat de goochelaar me weggetoverd had, hè?" zegt hij na een blik op Bobo's rode wangen. "Hahaha!"

Gelukkig kan Bobo er nu zelf ook om lachen. Snel gaan de jongens weer zitten. De show gaat weer beginnen!